

DODZIEWAĆ (3) *vb impf*

o jasne, e pochylone.

praes 3 sg dodziéwǎ (2). ◊ *praet 3 sg f dodziéwała* (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (te same przykłady).

Niepokoić, dokuczać, doskwierać [komu] (3) : Więc to oná nǎlzá miła Exekucya byłǎ/ która nam ták długo dodziéwǎłǎ? [...] łkwierku y płǎczu ná nię dofyć. *OrzQuin C*; która to łǎłká [*boża*] z miłóšierdzia Bożégo/ próznowǎć mi nie da/ vřtǎwicznie mi dodziéwa [*Caritas enim Christi urget nos Vulg 2. Cor 5/14; miłóšć Chrystusowa przyciska nas WujNT*]/ pała we mnie *OrzQuin G4*; Com łyřzał/ iuż ná tym przelǎtawam: ále iefzcze cóř mam w łobie/ co mi bárzo dodziéwa. *OrzQuin S4v*.

Synonimy: cisnáć, dojeżdżać, dojmować, dokuczać, dolegać, dopiekać, dopierać, dręczyć, gnębić, męczyć, pobudzać, przyciskać, przypiekać, przypierać, trapić, trestać, żędać.

Formacje pochodne cf DZIAĆ.